

[Forsvarsministeren.]

at være klar over, at her står vi over for nogle meget alvorlige problemer.

Men jeg må også gøre opmærksom på, at betalingen for de fly, der eventuelt — jeg beder bemærket, at jeg hver eneste gang siger eventuelt — skal købes, ikke skal finde sted nu, det er noget, der skal ligge over en årrække, hvis flykøbet bliver til noget. Betalingerne kommer i hovedsagen til at foregå på den anden side af marts 1977 og i årene fremover, og dermed er vi ude over den periode, for hvilken der af forligspartierne er aftalt en økonomisk ramme for forsvaret. Jeg finder det rimeligt, at jeg også gør opmærksom på denne kendsgerning, denne situation, for det betyder, at de fire partier, der i sin tid nåede frem til forsvarsforliget, får en ny situation, en yderligere ting at tage hensyn til, når de skal afgøre, under hvilken form man skal tage stilling til dette spørgsmål.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at indtil nu har der udelukkende været tale om afklarings- eller opklaringsmanøvrer, som det må være rimeligt for enhver administrationschef at foretage. Der er intet, der er så klart, at det kan lægges frem til en politisk debat. Der har intet været lagt frem for nogen grupper eller for regeringen, hverken denne eller den foregående.

Jeg håber, at jeg med redegørelsen har fået peget på de væsentlige faktorer, der skal tages i betragtning, når vi til sin tid skal afgøre os, og den sidste bemærkning skal være, at dette naturligvis ikke skal ske bag lukkede døre nogetsteds; dette er en sag af en sådan størrelsesorden, at det naturligvis vedkommer dette høje ting.

Ordføreren for forespørgerne (Kurt Brauer)
(SF):

Jeg må efter god sædvane takke ministeren i det mindste for den omhyggelige besvarelse og udtrykke min respekt for den karakterstyrke, der gjorde det muligt for ministeren ikke at trække på smilebåndet en eneste gang under redegørelsen.

Det er ikke afklaret, om vi skal købe, gentog ministeren atter og atter. Ministeren opklarer, ministeren lader undersøge populært sagt, hvilken geschæft han kan tilbyde tingets militærpartier, efter at opklaringsfasen er slut.

Jeg kunne tænke mig allerede her i indledningen at få slået fast, at der var ved andre ting, der burde undersøges og opklares, nemlig: hvad med at opklare nu, inden man begynder at bruge de mange tusinde kroner på opklaringsarbejdet, om der overhovedet er en vilje til stede i dette ting til at beskæftige sig med noget sådant som indkøb af for flere milliarder kroner jetjagere? Og det er just den ånd, jeg gerne ser vor forespørgsel forstået i.

Debatten har haft en tendens og en tendens, som jeg mener ministeren forstærkede i dag, til at spore sig ind på undersøgelserne af, hvilken slags fly vi skal have. Det har ligget i luften, at fly skal vi have, nu skal vi blot, som jeg sagde før, skaffe os den snedigste geschæft ud af foretagendet. Vi afviser den diskussion i socialistisk folkeparti; vi skal ikke have de fly, og jeg skal forsøge at forklare hvorfor.

Der er indgået et forsvarsforlig under indtryk af tesen om nødvendigheden af ro omkring forsvaret — læg for resten mærke til, at det altid er forsvarstilhængerne, der ønsker denne ro. Der er så meget ro, at de værnevillige end ikke formår at føre en løbende dialog med hinanden om forsvarspolitik, og jeg finder det temmelig rystende, at et så stort og udgiftkrævende område for den danske stat fuldstændig er undtaget normalt løbende dialog om betimeligheden af, hvilke områder man skal sætte ind på. SF vil såmænd gerne skabe ro om militæret, men det burde efter vor opfattelse være den ro, der hersker på militarismens gravsted.

Der er grund til at gøre forligspartierne opmærksom på, at de er ved at binde sig ud over deres eget forligs rammer, uanset hvad forsvarsministeren har sagt herom. De har den frimodighed at indlede forhandlinger om noget, der kan føre til en fuldstændig forvridding af de militære rammer, der er lagt. Enten må der nemlig ske det, at styrkemålene vil blive andre, fordi der bliver lagt så stor vægt på det tunge våben, som kampfly er, og her må man bemærke, at netop tunge våben har en ganske særlig værdi i generalernes snurrige hjerner; men det vil jeg vende tilbage til. Enten altså mere vægt på tunge våben, eller også må man kompensere, nu da man har lagt denne større vægt på de tunge våben, og det er